

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Ocellvs. Damascenus Loiollet. Descriptio CXXXII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

cani dixere. Humani ferre capitis magnitudine: duplici operimento: quorum exterius in summo læue, stupea intus densitate (caitum vocant) netur, ac textur, cannabis, & sparti modo, cum alios in vsu, tum præcipue in vitulum nexus, & anchoralia: Neque materia vlla ad nauticos funes, & maris impetus obsequentior: namque vt saluginem amat, ea planta. Cairum quoque ex ea prognatum, & marinis aquis immersum idendidem renirefcit: & Anchoris illigatum fluctuantes salo naues egregie continet. Non tam ab innata duritie, vel operis firmitate, quam viriditate ipsa, & lentitia quadã, ad instar corij: vt se vel in altum elato nauigio, miram in tenuitatem extendat: vel recedente rursus in crassitudinem contrahat.

Quod secus in nostris cecinit eudentibus: quæ nimirum ipsa vi, ac pertinacia sæpe rumpuntur. Interior autem calix, rufo colore, & globosa rotunditate prædurus, addito auro, vel argento in pocula figuratur: ipsa vero pomiceo, amygdala in modum pinguedine quadam, & gratò sapore lactescens, non per se tantum in cibo grata est, ac salubris: verum etiam vbi vitum fuerit, exhausto lacte paulatim in oleum eliquatur: Totus autem racemus dum ex eo tener adhuc emicat, fructus, nodo constrictus, ac leniter incisus, in abdita oris angustia vasculã opimum instillat succum: ex quo varijs artibus, coctionibusque, veteri (vt Strabo ipse testatur) inuento, mel seu saccharum, vinum, acetumque perficitur, iam folia cum & librarijs, pro papyro sint, & loco regularum imposita domibus arecant imbres: tum etiam in vestis formam facili stimul, ac spisso contextu nectuntur: denique vna, eademq; arbor omnia profus ad rem nauticam instrumenta, ac materiam præbet: quippe truncum, & ramos in malum, assamenta, clauosque comam in vela: Cairum in funes (vt dictum est) omnium optimos: filaque ad laterum futuras, postremo cocum ipsum, quæque ex ipso conficiuntur in onera: Ita non sine miraculo quodam omnibus plane rebus ex semet apta, & instructa nauigat palma, eademque discussa per hyemem vniuersas ad prunas, lenta igniũ alimenta suppeditat.

Incolæ importato lino, sericoque talares tunicas eleganti opere, texunt, quibus honestius multo, quam ceteri Indi velant corpora. Piscantur etiam palmeis verriculis minuta

conchyliã, sunt qui veneret Conchæ genus purent, miro splendore, & colorum varietate: hæc saburra loco in onerarias indita, ac diuersas in regiones euecta, apud Gangaridas, & Sionios, vilioris monetæ explent vicem: ad res parui pretij roemendas: apud Hesperios autem Aethiops, cum rebus etiam carioribus permutantur. *Maff. l. 7.*

VIOLA MARTIA.

Descriptio CXXXI.

HÆc humilis per terram repit fragaria: *Ex hist. pl. modo, folia fundens à radice multa, lata, tarũ Ro-* oenosa, per ambitum leuiter serrata, *uillii. l. 7.* hederæ folijs minorã, rotundiorã, tenuiorã, nigrioraque, præsertim parte superiore, inter quæ medijs exeunt pediculi tenues, teneriusculi, singuli singulos flores feretes, pulchros, odoratos, colore in nigro purpureos, nonnumquam pallidiores, nonnumquam candidos, ex quinque folijs compositos, ac deinde pensiles folliculos, vasculave rotunda per maturitatem in tres partes dehiscencia, semen minutum, album in rotunditate oblongum, miliaceum, medullosum complectentia, radices tenues sunt, & fibratæ.

OCELLVS.

Damascenus Loiollet.

Descriptio CXXXII.

FOLIJS est longis, carnosis, duris, angustis, in extremo acuminatis, inanis, esuliculis *Rouillius* multis, iuncis rotundis, geniculatis læuibus, cubitalibus, aut altioribus, cocuntibus pyridatim internodijs, in quorum, & ijs adnatorum cacuminibus calices sunt longi, teretes glabri, obiecto superiore denticulati, quibus flores omnium speciosissimi prodeunt, ex senis foliolis, qui simplices sunt, ex multo pluribus multiplices per extremas oras scitè fimbriati earyophyllum odoratu, sed longe suauissimo, colore alias purpurascente dilutius, alias intensiores rubore nitente, alias candido.

Sunt

Sunt & non pauci albi, & purpureis punctis aspersis yescicolores, quæ coloris varietate, & odoris suavitate, cum rosis de principatu certant.

L I L I V M.

Ex D. Ambrosio, c. 8. lib. 3. Hexam.

Descriptio C X X X I I I.

Considerate lilia agri, quantus sit candor in folijs, quemadmodum stipata ipsa folia ab imo ad summum videantur assurgere, ut Scyphi expriment formam, ut auri species quædam intus effulgeat, quæ tamen vallo in circuitu floris obsepta, nulli pateat iniuria.

Idem expressum ex Plinio, &c.

NVra vero talis est lilij pulchritudo? num excessiva species? Num maiestate cinctum caput, cuius oneri vix collum sufficit? num argenteorum foliorum striati ordines? num paulatim in latitudinem se explicantes angustia? num resupina per ambitum labela, num delicatissima, quæ interioribus sunt fila? num florum stantia crocis aureolis capita? num odor, num candor eximius, satis istud, vel me tacente, prædicant: egregio flore digna vestis, cuius viror radiat, fulget purpura, aurum rutilat, crocus accenditur, tot enim sunt in lilio colores, ut Theophrastus, Plinius, & Dioscorides naturalis historiarum antesignani auctores memorant, quin & lilia to-

ta rubentia narcissos vocant, O flos natura corculum, & mundi delictum: mactæ ista specie, mactæ tam vario colorum apparatu. Felix quidem in multis, sed in vno omnium felicissimus, quod præconem habes tuarum laudum, non Apollinem, sed Christum, qui te regis magni opulentia anteposuit.

L I L I V M P E R S I C V M.

Ex Rouillo, l. xv.

CAulis est Lilio Persico ternum cubitorum, quem fusè ambiunt folia ex cœuleo vitentia, mucronata, lilijs cruentis paria; flores nutantes, nolarum effigie obsoleta purpura nigricant: radix bulbosa, filia, minimè squamis loricata, albida, auesia parte sessilis, & plana, porrectis subtus obscure flauentibus.

R O S A.

Ex D. Ambrosio.

Descriptio 134.

SVt exerat antea floribus immixta tenens sine spinis rosa, & puicherrimus flos sine vlla fraude veinabat: Postea spina sepsit gratiam floris, tanquam humana speculum præferens vitæ, quæ suauitatem perfunctorum suæ finitimis curarum stimulis sæpe compungat.

Ambrosio. lib. 3. c. 8.

V E R.

Ex Theophrasto.

Descriptio C X X X V.

Ὅλον ἢ τὸ διαβῆναι παρὰ ῥῆτον ὑδάτων ἄως ἢ δὲ ἢ δὲ ζέφυρος ὑποκινῶν ἡρέμα τοὺς κλάδους, ποικίλαι ἢ δὲ ὄνθησαν ὠδῶν, ἢ ἀνθέων χροιά, καὶ λευκῶν δάμνοι, τὰ μὲν γεωργίας ἔργα, τὰ δὲ φύσεως δῶρα, πάντα εὐδὴ γῆς ὑγιανέσεως χομοί, τότε νυμφῶν ἐν σοὶ οὐκ ἐπιταμνέσθαι. δεοκρίτου γὰρ δὲ.

Lect præterlabentem riuulum transgredi: Quam verò suaviter Zephyrus tacito strepitu mouet ramos, ac frondes? Ad hæc varia auii cantiones accedunt, florum colores, pratorum frutices, partim agricolationis opera, partim naturæ dona: omnia suauissimo odore fragrantia: terræ humores saluberrimi: Nympharum verò antrum non laudabo: requirit enim Theocritum.

Argo.